

του Νίκου Βαράκη*

Διανύουμε δύσκολες μέρες. Ίσως τις δυσκολότερες της σύγχρονης πολιτικής μας ιστορίας. Το τραγικό είναι μοιάζουμε μουδιασμένοι. Θαρρείς και δεν έχουμε καταλάβει τι πραγματικά συμβαίνει. Το τραγικότερο όλων, είναι ότι τα κόμματα εξουσίας με τους υποψήφιούς τους είναι αυτά που δείχνουν ότι δεν έχουν καταλάβει τι συμβαίνει (ή τουλάχιστον αυτό θέλουν να πιστεύουμε). Συνεχίζουν τις ίδιες πρακτικές με τα ίδια πρόσωπα (ή τα ίδια επώ νυμα με άλλο πρόσωπο). Το Πάσχα που μας πέρασε πολλοί έλαβαν ευχές από ανθρώπους που είχαν να επικοινωνήσουν χρόνια.

Ένωσαν την ανάγκη επαφής αυτές τις δύσκολες μέρες; Όχι! Απλά τελείως συμπτωματικά κατεβαίνουν υποψήφιοι με κάποιο από τα μέχρι πρόσφατα «μεγάλο» κόμμα και καλό είναι να τους θυμηθείς.

Οι τοπικές εφημερίδες έχουν γεμίσει αυτές τις μέρες με έγχρωμες πρωτοσέλιδες καταχωρήσεις, ωραίων προσώπων δίπλα σε κάποια σημαία και πάλι «μεγάλου» κόμματος. Τι ειρωνεία! Ξοδεύοντας τόσα χρήματα, ζητούν την ψήφο του οικονομικά απισχνασμένου λαού. Ο κόσμος που δεν έχει δουλειά, που βλέπει τον μισθό και την σύνταξή του να συρρικνώνονται, θα ξεγελαστεί για να εκπροσωπηθεί από ανθρώπους που ξοδεύουν είτε από το προσωπικό τους «υστέρημα», είτε από τον κομματικό κορβανά (άρα το δικό μας υστέρημα) περισσότερα από 3.000 με 5.000 ευρώ απλά για να «διαφημιστεί» στον τύπο! Αναρωτιέμαι όμως, είμαστε πραγματικά τόσο αφελείς;

Μήπως όλα αυτά δεν είναι τυχαία; Μήπως, πραγματικά ο κοσμάκης περιμένει ότι, αυτοί που μέχρι τώρα είχαν την ευθύνη της διακυβέρνησης, είναι αυτοί που είναι «προπονημένοι», και που «το κατέχουν το άθλημα»; Μήπως δηλαδή, αποτελεί ρίσκο να εμπιστευτούμε εκείνους που τόσα χρόνια τώρα αποτελούν μονίμως την αντιπολίτευση; Εδώ, αυθόρμητα μου έρχεται στο μυαλό το μαύρο χιούμορ: «είδαμε πως τα κατάφεραν και οι έμπειροι στην διακυβέρνηση!». Αλλωστε, θα πρέπει πραγματικά ο Έλληνας ψηφοφόρος να έχει χειρότερη μνήμη από αυτή του χρυσόφαρου για να εμπιστευτεί και πάλι όσους ισχυρίζονταν ότι: «λεφτά υπάρχουν» και «δεν τίθεται θέμα βοήθειας από το ΔΝΤ» (Γ. Παπανδρέου μέχρι πρότινος πρόεδρος ΠΑΣΟΚ και πρωθυπουργός), «δεν πρόκειται να ζητήσουμε ενίσχυση μέσω του λογαριασμού της ΔΕΗ» (Ε. Βενιζέλος υπουργός οικονομίας και νυν αρχηγός ΠΑΣΟΚ), «σενάρια συγκυβέρνησης δεν μας αφορούν, το έχουμε ξεκαθαρίσει» (Α. Σαμαράς πρόεδρος ΝΔ) για να κάνουν ακριβώς το αντίθετο λίγες βδομάδες αργότερα. Ανευθυβρίαστα, χωρίς ίχνος ντροπής, διαλαλούν το ένα, ενώ κάνουν ακριβώς το αντίθετο και παρόλα αυτά περιμένουν ότι θα τους ψηφίσουμε πάλι.

Ευτυχώς, δεν είναι όλοι ίδιοι, όπως θέλουν να μας πείσουν. Θα συνέφερε πολλούς να χωρέσουμε όλους τους πολιτικούς μας στο ίδιο τσουβάλι. Η λογική τους είναι τόσο απλοϊκή που μπορεί να ξεγελάσει μόνο τους πιο αφελείς και τους πλήρως ανενημέρωτους. Βλέπουν το «μαύρο στο Μαυρογιαλούρο» να έρχεται και σου λένε: «αφού δεν πρόκειται να ψηφίσουν εμάς, τουλάχιστον να μη ψηφίσουν και κανέναν άλλον!». Εάν δε, ανήκουν και στην ΝΔ που πιθανά θα είναι το πρώτο σε ποσοστά κόμμα, προσδοκούν ότι θα κερδίσουν έξτρα ψήφους από το παράθυρο ή μάλλον σωστότερα από τον «καναπέ» (από όσους δηλαδή κάνουν σημαία τους την αποχή). Είναι ξεκάθαρο: όποιος δεν ψηφίσει ή ψηφίσει λευκό, στην ουσία πριμοδοτεί-ψηφίζει το κόμμα που θα βγει πρώτο στις εκλογές. Με έναν από τους πιο αντιδημοκρατικούς νόμους που έχουν ψηφιστεί ποτέ, η λευκή ψήφος προσμετράται μαζί με

Ας κάνουμε την κρίση, με την ορθή κρίση μας, κρίση τους!

Συντάχθηκε απο τον/την | News | Απόψεις σας

Πέμπτη, 26 Απρίλιος 2012 16:35 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 26 Απρίλιος 2012 21:43

τα άκυρα και στην συνέχεια μαζί με την αποχή δεν συμπεριλαμβάνονται στην τελική καταμέτρηση. Δυστυχώς, στην Ελλάδα, την μητέρα της δημοκρατίας, η συνειδητή ψήφος διαμαρτυρίας (το Λευκό), μαζί με την ψήφο ανοησίας (το Άκυρο), συναντάνε την ψήφο αδιαφορίας (την Αποχή) και απλώς δεν καταμετρούνται στο τελικό αποτέλεσμα, μεγαλώνοντας έτσι τα ποσοστά των κομμάτων, και κάνοντας πλασματικά πιο ισχυρό το πρώτο κόμμα. Για να γίνει ακόμα πιο δίκαιη η δημοκρατία μας, αυθαίρετα «χαρίζει» 50 έδρες στο πρώτο κόμμα!

Όλα τα παραπάνω κάνουν ακόμα πιο δύσκολη την προσπάθεια εκείνων των πολιτικών που τα τελευταία δύο χρόνια δεν ήταν κρυμμένοι στο κτίριο της βουλής αλλά έστεκαν στο πλευρό των αγανακτισμένων στις πλατείες. Συχνά μάλιστα, βρέθηκαν κατηγορούμενοι επειδή συμεριζονταν και κατανοούσαν την οργή του κόσμου. Υπάρχουν φωνές λογικής σε αυτό τον τόπο που χρόνια τώρα προειδοποιούσαν για τον κίνδυνο. Πολιτικοί, μέσα στην βουλή, που έκρουαν τον κώδωνα και που οι κυβερνώντες τότε τους λοιδορούσαν. Στην πορεία βέβαια οι τελευταίοι αναγκάστηκαν να συμπεριλάβουν στα οικονομικά τους προεκλογικά προγράμματα τις ιδέες που χλεύαζαν.

Όμως αυτές οι φωνές συχνά δεν φτάνουν στα αυτιά του πολύ κόσμου μια που δεν στέλνουν μηνύματα sms ή κάρτες με ευχές, δεν κάνουν έγχρωμες πρωτοσέλιδες καταχωρήσεις ή πάρτυ σε μεγάλα κέντρα κερνώντας για να «γνωριστούμε» (ή στα ελληνικά «το νοου ας μπέτερ»). Είναι οι φωνές της λογικής, της συνείδησης, της ευθύνης και της ανάγκης. Πιστεύω ότι είναι οι φωνές που πρέπει να ακούσουμε. Προσπαθήστε να ενημερωθείτε. Διαβάστε, ακούστε και παρακολουθείστε χωρίς προκατάληψη. Ψάξτε για τις προθέσεις πίσω από το εύπεπτο, το επιφανειακό και το προφανές.

Η ψήφος μας είναι η μόνη δύναμη που μας έχει απομείνει. Ας μην την χαράμισουμε. Ούτε μια ψήφος χαμένη! Ας κάνουμε την κρίση, με την ορθή κρίση μας, κρίση τους!

* Ο Νίκος Βαράκης είναι παιδίατρος και μέλος της Εκλογικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο Νομού Ρεθύμνου